

APPROBATIO

Concordat cum originalibus approbatis.
Sauerbrunn, die 22 Februarii 1940
DR. J. KÖLLER
Provicarius

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 9 Aprilis 1940
v. n.
DR. DOEBERL

Ratisbonæ, typis Friderici Pustet 1940
Printed in Germany

OFFICIA PROPRIA ADMINISTRATURÆ APOSTOLICÆ PRO BURGENLAND PARS AUTUMNALIS

Die 2 Septembri

S. Stephani

Regis, Confessoris

Duplex majus

Omnia ut in Breviario, mutata
ritu.

Die 12 Octobris
In Ecclesiis consecratis territoriis
Burgenland

In Anniversario
Dedicat. Ecclesiarum

Duplex I classis cum Octava
communi

Omnia ut in Breviario de Commemorati-
onibus Dedicationis Ecclesie.

In II Vesperis fit Commemoratio
sequentis et S. Eduardi Regis,
Conf., ut infra.

Die 13 Octobris

S. Colomanni

Martyris

Duplex majus

V. Glória et honore coro-
nasti eum, Dómine. R. Et
constitui eum super ópera
mánum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanc-
tus * pro lege Dei sui certávit
Propr. Burgenl. P. Autum.

usque ad mortem, et a verbis
impiórum non timuit; fundá-
tus enim erat supra firmam
petram.

Oratio

P ræsta, quæsumus, omni-
potens Deus, ut, inter-
cedente beato Colomá-
no Mártire tuo, et a cunctis
adversitatibus liberémur in
cörpore, et a pravis cogitatió-
nibus mundémur in mente.
Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Eduar-
di Regis. Conf.:

Ant. Similábo eum viro sa-
piénti, qui aëdificávit domum
suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stolam gló-
riæ induit eum.

Oratio

D eus, qui beatum regem
Eduárdum, Confessorem
tuum, æternitatis glória co-
ronasti: fac nos, quæsumus;
ita eum venerári in terris, ut
cum eo regnare possimus in
cælis. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Colománnus, régio Scótorum gêne ortus, propter Christum terréna despiciens, totum se pietati trádidit. Cumque Hierosólymam, ut sacra inviseret loca, proféc-tus esset, in réditu per Pan-nóniam superiòrem iter agens, ab impiis homínibus captus, variisque vexátius torméntis, demum suspénsus necáatur. Cujus corpus, cum per ses-quíannum ita suspénsum Henricus, Austriae märchio, integrum permansisse, atque áltero sequenti anno terra condítum non contabuisse accepisset, summa reveréntia effodi, et in Mellicénsi mona-stério per honorifice recóndi voluit. Arbor vero diu árida, in qua suspénsus vir Dei martyrium subierat, in sanctitatis et innocéntiae ipsius testimonió, insigni miráculo refloruit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab imicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi cláritatem aetérnam. **V.** Descenditque cum illo in fóveam, et in vinculis non dereliquit eum. **Et.** De Expositiōne sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum

Lectio v Sermo 21

Principes persecuti sunt me gratiis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste per-

secutiónum torménta sustineat: qui nihil rapuerit, nullum violéntus opprēserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putáverit esse violá-dum: qui nihil lègibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogáatur supplicia: qui loquátur juste, et non audiatur: qui loquátur plena salútis, et impugnáetur: ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratias igitur persecutióne pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nónius, cum sit in tali confessióne laudabilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriá-tur, cum pietas virtútum ómnium fundáméntum sit.

R. Desidérium ánime ejus tribuisti ei, Dómine, * Et volun-tate labiòrum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedicti-bus dulcedéinis: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretioso. **Et.**

Lectio vi

Vere frustra impugnátur, qui apud impios et infi-dos impietatis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gaudiem impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidare infirmítatis est, timoris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salutem, est étiam timor sanctórum. Timete Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beatus vir,

qui timet Dóminum. Qua ratióne báetus? Quia in man-datis ejus cupit nimis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritudinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vite et intel-léctus: et aqua sapiéntiae salutáris potávit illum. Et corónam pulchritudinis pósuit super caput ejus. Glória Patri.

Et.

In III Nocturno Homilia in Ev-angelium Si quis vult, de Communi-ty 2 loco.

Pro S. Eduardo:

Lectio ix

Eduárdus, cognométo Con-féssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártiris, Anglo-Saxonum regum últimus, decénnis a Danis Angliam va-stantibus quesitus ad necem, exsulare cōgitur apud avún-culum, Normánnia ducem, ubi morum innocéntia ómnibus admiratiōne fuit. Extinctus mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eri-puerant, revocátur in pátriam, ubi ad hostiliū irárum deléntia vestigia totum se convértilt, a sacrís exórsus templis. Prophetie dono illústris, de Angliae futuro statu multa cálitus prævidit. Joán-nem Evangelistam mirifice coluit. Ipso ab Evangelista prædicto die piissime obiit. Nonis videlicet Januárii, anno salutis millesimo sexagésimo sexto. Quem Alexander

Papa tértius Sanctórum fa-stis adscrípsit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Justus ut palma florébit.
R. Sicut cedrus Libani mul-tiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. **Gloria Patri.**

Oratio

Prästa, quássumus, omni-potens Deus: ut, intercé-dente báeto Colománnio Mártyre tuo, et a cunctis adversi-tábus liberémur in corpore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dó-minum nostrum.

Et fit Commemoratio S. Eduar-di:

R. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te consti-tuam, intra in gáudium Dó-mini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et ostén-dit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui báatum regem Eduárdum, Confessórem tuum, aetérnitatis glória co-ronasti: fac nos, quássumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnare possimus in cælis. (Per Dóminum.)

Deinde, in Ecclesiis ut supra. Commemoratio Octavæ:

Ant. Zachæe, festinans de-scénde, quia hódie in domo

tua opóretet me manére. At ille festinans déscendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic domui salus a Deo facta est, alleluia.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi consécrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templo beneficia petiturus ingreditur, cuncta se imprestrasse lœtetur. Per Dóminum.

In II Vespere

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnif. **Ant.** Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Oratio

Prästa, quæsumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beato Colomanno Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiorum

non timuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum, Dómine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitate deficeris: ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaura. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Eduardi Regis, Conf.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triúphans, divitias cælo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beatum regem Eduardum, Confessorem tuum, æternitatis gloria coronasti: fac nos, quæsumus; ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in cælis. (Per Dóminum.)

Postea, in Ecclesiis ut supra, Commemoratio Octavae:

Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitudo. **R.** In longitudinem diérum.

Oratio Deus, qui nobis, ut supra.

Die 19 Octobris

In Ecclesiis, ut supra:

Octava

Dedicationis Ecclesiærum

Duplex maius

Omnia ut in Breviario. Et fit Commemoratio S. Petri de Alcantara Conf. ac legitur de eodem Lectio IX ad Matutinum.

Die 31 Octobris

S. Wolfgangi

Episcopi et Confessoris

Duplex

V. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloria induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacrérdos et Pónitifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui nobis æternæ salvætatis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vite habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio IV

Wolfgangus, nobile in Suevia generè prognatus, rerum exterarum fuit et sui contémptor egrégius, solum ex animo Deum quærens. Honores amplissimos ab Henrico Trevirensi episcopo sibi oblatos recusavit, illóque demortuo pollicitationibus aliorum contémptis monastico-

cam tandem vitam (cujus semper desidério flagraverat) est amplèxus sacris ordinibus a beato Udalrico initiatus. Cum in Pannóniam prædicandi Evangélii causa se prius contulisset, propter coniunctam in eo eximia cum pietate prudéntiam, Ottónis imperatoris studio totiusque cleri et populi acclamatione, ecclesia Ratisbonensi rite præficitur.

R. Invéni David servum meum óleo sancto meo unxi eum: *** Manus enim mea auxiliabitur ei.** **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniuritatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio V

Suscípto episcopatus munere gregem Dómini verbo pavit et exēmplo, sanctissimisque ecclesiā temperavit institutis. Monastério sancti Emmerámi, quod jam diu episcopi administráverant, restitutis provéntibus, magno illius bono insignem virum Romuálđum præposuit. Sanctimonialium cœnobium, quod ipse fundáverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina eo exēmplo sit facile restaurata, novóque pietatis odore capta Brigida Baváriæ ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras vires aggredíatur. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incremēta cäperet, contémptis sua ecclesiæ detri-

ménto, rejectis aliórum consiliis, próprium dari episcopum libentissime permisit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Egrégiam viri sanctitatem comprobárum energúmeni et variis languóribus oppréssu, quo precatio sa-návit. Divino affátu insti-tu sanctum Henricum impe-ratorem regnárum, fratrem ipsius Brunónem ad episco-pátum promótum iri; e soró-ribus alteram reginam, ab-batissam alteram fore pra-dixit. Dénique cum viginti et amplius annis in séculi pa-stóris munere peractis ex-trémum sibi diem imminére intellegíeret, quæ ex usitáta liberalitaté supérerant, per manus páuperum præmisit, sacráque Eucharistia viático præmunitus, in sancti Oth-mári æde, ut divinitus ántea futúrum accéperat, sanctissí-mam vitam pari morte con-clúsit. Ratisbónæ in templo sancti Emmerámi sepultus.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operá tus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccáti omnium popu-lórum. **V.** Iste est, qui con-tempsit vitam mundi, et per-vénit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Ev-angelium Vigilie, quia nescitis, de Communi 2 Ioo.

Pro Vigilia Omníum Sanctorum: Léctio sancti Evangelii secún-dum Lucam

Lectio ix Cap. 6, 17-23

In illo tempore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba disci-pulorūm ejus, et multitudi copiosa plebis ab omni Ju-dáea, et Jerúsalem, et mariti-ma, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post init.

Adverte ómnia diligenter, A quómodo et cum Apóstoli ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in humili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublimia. Dénique ubi descendit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferiòribus débiles esse sa-nátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulatim virtutibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferiòribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam cæcitatí avérbit. Ad vñlera nostra descéndit: ut usu quodam et cónpia sua naturä, compari-cipes nos faciat esse regni cælestis.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Justum deduxit Dómi-nus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pau-ca fuisti fidélis, supra multa te constitua, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui nobis aeternæ sa-lutis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribu-isti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vite habüimus in teris, intercessiórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Vigille Omníum Sanctorum:
Ant. et Y. de Peria.

Oratio

Dómine, Deus noster, mul-tiplica super nos gratiām tuam: et, quorum præveni-mus gloriósa solémnia, tribue subsequi in sancta pro-fessióne lætitiam. Per Dó-minum nostrum.

Vesperæ de sequenti (Omnibus Sanctis) sine Com. S. Wolfgangi.

Die 5 Novembri

S. Emerici

Hung. Ducus, Confessoris

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriósum induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui aedi-ficavit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beatum Emericu juvenili flore niténtem in Sanctórum tuórum cónsortium sublimásti: præsta, quæsumus; ut, quem tibi fecisti esse devótum, ejus apud te perpétuum sentiámus auxílium. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio prece-deantis (S. Caroli Ep. et Conf.):

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriósum induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Ecclésiam tuam. Dómine, sancti Cároli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut, sicut illum pastorális sollicitudo gloriósum redidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. (Per Dóminum nostrum)

Deinde Commemoratio Octava Omníum Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amici stolis albis sequíntur Agnum quoquaque ierit.

V. Exultábunt Sancti in gloria. **R.** Lætabúntur in cu-bilibus suis.

Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus; ut desideratam nobis tuae propitiatiōnis abundantiam, multipliatis intercessoribus largiāris. Per Dominum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Emericus, beato Stephano apostolo et rege Hungarie patre, matre vero Gisela, Henrico PII imperatoris sorore, fēmina cum primis pia, natus, mox ab ipsis pueritiae annis totum se pietatis ac devotionis studiis trādidit. Nocturnis horis, quibus alii, præsertim tēnera ætate, somno ac quieti liberalius indulgeré consueverunt, ipse collucētibus in cubiculo fācibus, qua pro dignitate régiae prolis adhibebantur, divinas laudes psalmosque Davidicos decantare magno devotionis fervore solēbat, idēntidem ad ejusmodi laudum psalmorūmque finem véniam delictórum summa animi demissione a diuino nūmine flagitando. Cujus pia exercitia dum pater ipsius sanctus Stephanus crébris observat, cælestem Patrem, e cuius manu datum hoc optimum se suscepisse gaudiebat, laudat et glorificat; spe ampla concēpta de futura filii insigni sanctitatem et gloriā.

R. Honéstum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v

Ubi eos adolescentiae annos Emericus attigit, quibus ut plūrimum céteri voluntatis dedere animūmque deliciae laxare soliti sunt, ipse mox sénisibus et corpori frenum continentiae injecit; ea que amplus est, qua juveniles artus extenuando corpus spiritui subjicerent. Vespriī, uno dumtaxat amanuensi cōmite, adēm divo Georgio sacram nocte ingrēsus pia obsecratione Deum percuntabatur: quid potissimum ab eo præstari vellet, quod foret ei acceptissimum. Qui cum clara oborta luce respōsum fuisset: virginitatem placere: eam perpétuo colendam suscepit. Divino igitur auxilio ad eam conservādam ardētibus assidue votis implorāto, illibatam conservavit puritatem: infacta etiam régiae virginis integritatē, quam volente patre desponsaverat.

R. Amavit eum Dominus, et ornāvit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricanam fidei, et ornāvit eum. **Et**

Lectio vi

Quantum vero castitatis ac virginitatis virtute eminuerit Emericus, insigni hoc facto luculentè paut. Eréxerat pater eius Stephanus nobile sancti Martini cœnōrium in sacro monte Pannoniæ, illudque mōnachis ordinis sancti Benedicti compléverat. Quod cum reviseret rex filio quoque Emerico præsente, prōdeutibus regi obviam longo agmine mōnachis, ut eum qua decebatur dignitate exciperet, rex sanctus præire filium ac mōnachis occurrere jussit. Horum singulos Emericus molli amplēxi et osculo sancto veneratus est: non aquāli tamen, sed dispari numero oscula exhibuit, aliis bina, aliis trina, quibusdam quaterna quināve, nonnullis etiam septēna libāndo. Quod cum Pater tunc tacitus considerasset, ex filio pōste cognovit, eum oscula dispare numero pro modo et tempore servatæ continentia cuique monachorum libassæ, eosque, quibus septēna oscula libasset, perpétuum castitatem servasse. Ita nempe Deo gratam virginitatem ipse servabat, ut secrēta castitatis in aliis quoque divinitus nosse posset. Cum ad regni gubernacula capessenda admovere sanctum juvēnem pater vellet, Deo melius aliquid disponente, patre in vivis relicto migravit in celum, anno reparatae salutis millésimo tri-

gésimo primo. Quem multis post obitum miraculis clarum Gregorius Papa séptimus una cum Patre Stephano, solēmni ritu (primum Europæ regum) Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo perfécit omnīa, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrēdere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Quia, Glória Patri. Quia.

In III Nocturno **Homilia** in Evangelium Sicut lumbi vestri, ut in Communī Confessoris non Pontificis 1 loco.

Ad Laudes

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gādium Domini tui.

Oratio

Deus, qui beatum Emeritum cum juvenili flore nitentem in Sanctorum tuorum consortium sublimasti: præsta, quæsumus; ut, quem tibi fecisti esse devotum, ejus apud te perpétuum sentiāmus auxilium. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Octavæ:

Ant. Te gloriōsus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis númerus, te Mártirum candidátus laudat exérctus, te omnes Sancti et

electi voce confitentur unáni-
mes, beata Trinitas, unus
Deus.

V. Exsultábunt Sancti in gló-
ria. **R.** Lætabúntur in cubili-
bus suis.

Oratio

Omnipotens sempitérne De-
us, qui nos ómnium Sanctórum
tuórum mérita sub una
tribuisti celebritáte venerári:
quássumus; ut desiderátam
nobis tuæ propitiatiónis abund-
ántiam, multiplicátis inter-
cessoribus largíaris. Per Dó-
minum nostrum.

Vespera: a Capitulo de sequen-
ti, Commemoratio präcedentis et
Octavæ.

Die 6 Novembri
S. Leonardi Abbatis

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. **R.** Stolam gló-
riæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo
eum * viro sapiénti, qui aedi-
ficávit domum suam supra
petram.

Oratio

Majestáti tue, quássumus,
Dómine, sancti Confessó-
ris tui Leonárdi nos pia jú-
giter comméndet orálio: ut,
quem débito venerámur ob-
sequio, ipsius suffrágio suble-
vémur optáto. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio präceden-
tis:

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terréna, triúm-
phans, divitias cælo condidit
ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et ostén-
dit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beatum Emeri-
cum juvenili flore nitén-
tem in Sanctórum tuórum
consortium sublimásti: præ-
sta, quássumus; ut, quem tibi
fecisti esse devótum, ejus
apud te perpétuum sentiámus
auxilium. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Octavae:
Ant. O quam gloriósum est
regnum, in quo cum Christo
gaudent omnes Sancti, amicti
stolis albis sequuntur Agnum
quocumque ferit!

V. Exsultábunt et Oratio
Omnipotens, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

Leonárdus génere nobili or-
tus in Fráncia, cum puer
adhue esset, a Clodovéo
Francórum rege e sacro bapti-
smi fonte, christiáno rito,
susceptus, et a beato Remigio
Rheménsi archiepiscopo
edictus, ab ipsa prima aëte
virtutum ómnium sólida fun-
daménta jecit: nam Dei cari-
tate fervens, et próximi dilec-
tione, mundánis stúdiis re-
nuntians, totum se divino cùl-
tui, et apostólica vita conse-
cravit.

R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ore, manu.

ritátem ætéram. **V.** Justum
dedúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi regnum
Dei. **R.**

Lectio v

Vix puerítiam egréssum, car-
cerátis visitándis, et libe-
rándis sédulum óperam dedi-
dit: a rege enim obtináuerat,
ut in vincula conjéctis, quos
ipse visitásset, abscedéndi lib-
era potéstas fieret. Muní-
cūs fúerat in páuperes, ca-
stus, modéstus, rerum cæl-
estium contemplatióni addic-
tus, ab omni ambitionis vitió
ita aliénus, ut in aulam a rege
accitus, ad episcopátum pro-
movéndus, ímpare huic honóri
se réputans, humiliórem
vitam sibi ducéndam esse
dixerit.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ
induit eum. * Et ad portas
paradisi coronávit eum. **V.**
Induit eum Dóminus loricam
fidei, et ornávit eum. **R.**

Lectio vi

Inde in Aquitániam perréxit,
divina revelatione admónitus,
et tractum Bituricéensem
lustrans, régionem illam divini
verbi prædicatióne et multis
miraculis illustrávit. Cum
demum multa hóminum mília
ad Christi fidem convertisset,
in silvam quandam agri Le-
movicénsis sese ábdidit: ibi-
que extructo in honórem

Deiparæ Virginis monastériο, |
que exstructo in honórem
Deiparæ Virginis monastériο,

omnis virtútis, ac præcipue
caritatis erga carcerátos offi-
ciis, mirisque opéribus clá-
rus, obdormivit in Dómino
octávo Idus Novémbriis.

R. Iste homo perfécit ómnia
quæ locútus est ei Deus, et
dixit ad eum: Ingredere in ré-
quiem meam: * Quia te vidi
justum coram me ex ómnibus
gentibus. **V.** Iste est, qui con-
tempsit vitam mundi, et per-
venit ad cælestia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Ev-
angelium Ecce, nos reliquimus,
de Communi Abbatum 1 loco.

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et ostén-
dit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, ser-
ve bone * et fidélis, quia in
pauca fuisti fidélis, supra
multa te constituam, intra in
gáudium Dómini tui.

Et fit Commemoratio Octavae:

Ant. Te gloriósus Apostoló-
rum chorus, te Prophetárum
laudábilis númerus, te Márt-
rum candidátus laudat exér-
citus; te omnes Sancti et
electi voce confitentur unáni-
mes, beata Trinitas, unus
Deus.

V. Exsultábunt Sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in cu-
bilibus suis.

Oratio Omnipotens, ut su-
pra 10°.

In II Vesperis

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio

Majestati tuæ, quæsumus, Dómine, santi Confessóris tui Leonárdi nos pia júgiter comméndet orátio: ut, quem débito venerámur obsequio, ipsius suffrágio sublevémur optato. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio sequentis dici infra Octavam:

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórūm, Chérubim atque Séraphim, Patriárchāt et Prophétae, sancti legis Doctores, Apóstoli, omnes Christi Mártires, sancti Confessores, Virgines Dómini, Anachoritæ, Sanctique omnes, intercéde pro nobis.

V. Lætámini in Dómino et exultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanc-tórum tuórum mérita sub una tribuisti celebritatē venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatióis abundántiam, multiplicátiás intercessióribus, largiáris. Per Dóminum nostrum.

Die 11 Novembris

S. Martini Ep. et Conf., regionis Burgenland Patroni Duplex I classis cum Octava communī

Omnia ut in Breviario notatur.
Lectio ix Dénique. De S. Menna nihil fit.

Die 13 Novembris

S. Stanislai Kostka
Confessoris

Duplex (m. t. v.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui inter cétera sapiéntiæ tuæ mirácula, étiam in ténera attáte matúrare sanctitatis grátiā contulisti: da, quæsumus; ut beáti Stanislai exemplo, tempus instánter operándo redímentes, in aetérnam ingredi réquiem festinémus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedens:

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et se-quátur me.

V. Justus ut palma florébit.
R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Martini Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lœti-

ficas: concéde propitiū; ut, cujus natalitáti cōlimus, de ejusdem étiam protectione gaudéamus. (Per Dóminum)

Deinde Commemoratio S. Dídacis Conf.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi éligis, ut fortia quæque confundas: concéde propitiū humilitati nostræ; ut, piis beáti Didaci Confessoris tui præcibus, ad perénnum in cælis gloriām sublimári mereámur. (Per Dóminum nostrum.)

Postea Commemoratio Octava S. Martini:

Ant. O beátmus Pontificem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidabat impérii principátum! o sanctissima ánima, quam etsi gládius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyri non amisit!

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificandum ei hóstiam laudis.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concéde propitiū; ut, intercessióne beáti Martini Confessoris tui atque

Pontificis, contra ómnia ad-vérsa muniámur. Per Dómi-num nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Stanisláus, senatória gente Kostka ortus in Polónia, quam olim esset militiam scuturus, nomen Jesu prænuntiávit, paritáre matris grémio divinitus inscriptum. Virginitatē adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice audisset, præ horré exānimis corrúret. Ad Viennense in Austria seminárium studiorum causa missus, non minus exémplo sodálibus quam venerationi fuit. Coactus inde in lutheráni hóspitis aedes migrare, ibique a Pau-lo fratre ad liberiōrem vitam omni étiam asperitatum gé-nere incitatus, domésticum bellum toto biénno constantissime sustinuit, ad aetérna se, non ad caducia natum af-firmans. Itaque únicum illi erat rerum cælestium desi-derium, perpétua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae ádeo tener, ut matrem sua-vissime appellaret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatēm aetérnam. **V.** Ju-stum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et**

Lectio v

Quotidiāne fratris vexatiōni cōtra crebra ipse jejūnū, flāgellū, aliōsque insōntis corpūsculi cruciātū adīcīens, lethālem in morbum incīdit. Quo ingravescētē, cūm dāmonem horrēndī canis spēcie insiliētē signo crucis ter fugāset, sacrum Viāticūm, quod in hāreticā domo dēcūmbens frusta ab homīnib⁹ petēbat, ab Angelis accēpit. Mox ad pūeri Jesu compléxum a beatissimā ejus Matre cōmīter admissus, ac Societāti jussus nomen dare, sūbito convāluit. Sed cūm adītum ad illam patris timor in Germānia praeclūderet, peregrini hābitu, solus, pēdes, mendicus fugam arrīpit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prōspērūt fuit. Nam prāter alia, Pauli prōfugum fratrem jam assequēntis equi, immissō divinitus torpore, constitērunt; et Stanislāus Angelōrum pane iterum angēlico ministērio refēctus, post duodēcies centēna pāssuum millia, tandem Romāe in Societātem Jesu a sancto Francisco Bōrgia generāli præpōsito mēritū cooperāti.

R. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum: stolam gloriāe induit eum, * Et ad portas paradisi coronāvit eum. **V.** Induit eum Dōminus locūm fidei, et ornāvit eum. **Et.**

Lectio vi

Tirónis emerīti virtūtēs in religiōsae vitae palēstra splendidūs eluxerē; cāritas praeſertim erga Deum, in quem assidue alienāta a sēnsibus mente rapiebātur. Inde illi facies semper accēnsa, nonnūquām rādiāns, perēnnes lácrime; ardor pēctoris tantus, ut media quoque hīeme foret ingēsta idētēdē gēlida temperāndus. Itaque amōre vērius quam febri astuans, die assūptāe in cālum Virginī sacro, ad ejus triumphālem pompam própius, ut optāverat, spectāndam, ab ipsa beatārum Virginum choro stipāta vocātus est ex Quirināli domo probatiōnis, anno innocētis vīte dēcimo octāvo, óperum plēnior quam diērum. Multis post obitū miraculis in sua praeſertim Polónia enītūt: cuius armis contra formidābiles Turcārum exērcitus spectabiliēs et cælo adītū non semel, et civitātes alias peste, alias incēndio liberāvit. Quam ob rem Clemens décimus eum inter primārios totius regni Patrōnos constiuit; Benedictus vero dēcimus tertiūs (quod a Clemēto undēcimo jampridē fūerat decretū) in Sanctōrum nūmerū restitūt.

R. Iste homo perfecit ómnia quæ locūtus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrēdere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex óm-

nibus géntibus. **V.** Iste est, qui contēmpsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Glōria Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangeli secundum Matthēum

Lectio vii Cap. 19, 13-21

In illo tempore: Oblati sunt Iesu pārvuli, ut manus eis impōneret. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi

In Psalm. 118

Quid pārvulus, nisi hūmīlis? Hac sunt mirabilis testimōnia tua, Dōmine, quæ scrutāta est anima pārvuli hujus: et ideo invēnit, quia humiliātus est, et pārvulus factus est. Quis enim facit mandāta tua, sicut faciēnda sunt, id est ex fide, quæ per dilectionēm Dei operātur, nisi ejus in corde per Spīritū Sanctūm ipsa dilēctio diffundātur? Hoc étiam iste pārvulus confitetur. Os meum, inquit, apérui, et attrāxi spīritū, quia mandāta tua desiiderābam. Quid desiderābat, nisi facere mandāta divina? Sed non erat unde fāceret infirmus fōrtia, et pārvulus magna. Apéruit os, cōfītens quod per se ipse non fāceret, et attrāxit unde fāceret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operātus est, et de omni corde suo laudāvit Dōminum: * Ipse intercedat pro peccatis ómnium

populōrum. **V.** Ecce homo sine querēla, verus Dei cultor, abstinenſ se ab omni opere malo, et pēmanens in innocētia sua. **Ipse.**

Lectio viii

Jūnior sum ego, inquit, et contēmptus: justificatiōnes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui oblitū sunt verbōrum tuōrum. Vidētur autem minor atētate non oblitus justificatiōnes Dei, dolēre pro inimicis suis atētate majōribus, qui oblii sunt. Nam quid est, jūnior ego non sum oblitus, nisi illi majōres oblii sunt? Sed contēmptū se dicit hic jūnior; ideo factus est major: quia ignobilia et contemptibilia mundi elegit Deus, et ea quæ non sunt, tamquam sint, ut ea quæ sunt, evacuēntur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, et primi, qui erant noīissimi.

R. Sint lumbi vestri praeincti, et lucērāe ardēntes in mānibus vestris: * Et vos si miles hominib⁹ exspectātibus dōminū suū, quando revertātur a nuptiis. **V.** Vigilāte ergo, quia nesciis qua hora Dōminus vester venturus sit. **Et. Glōria Patri. Et.**

Pro S. Didaco:

Lectio ix

Didacus Hispānus, ex óppi- do sancti Nicolai de Portu diecēsis Hispalēnsis, ab ineūte atētate, pii sub sacerdōtis disciplina, sanctiōris vita

tirocinium exercevit. Deinde, ut firmius Deo se conjungere, in convéntu de Arizzáfa sancti Francisci Assisiensis régulam in statu laicálí proféssus est. Magna ibi alacritáte húmiliis oboediéntiae et régularis observantiæ jugo se subjiciens, contemplatióni in primis déditus mira Dei luce perfundebatur, adeo ut de rebus cæstib⁹ litterárum expers, mirandum in modum et plane divinitus loqueretur. Canáris in insulis multa perpéssus, martyrii aestuans desidério, plures infidèles verbo et exémplo ad Christi fidem convertit. Romæ in convéntu Aræ cæli ægrotórum cura destinátus, miro caritatis affectu hoc munus exercevit. Gratiá insuper curatiónum in eo eláxit. Demum Compluti piissime ex hac vita migrávit, anno Dómini milésimo quadringentésimo sexagésimo tertio. Illum, multis miráculis clarum, Xystus quintus Sanctórum númerō adscriptis.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

¶. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa constituisti, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui inter cétera sapientiæ tue mirácula, etiam in ténera aetate matûræ sanctitatis gratiām contulisti: da, quésumus; ut beáti Stanislái exémplo, tempus instánter operando rediméntes, in aeternam ingredi réquiem festinémus. Per Dóminum nostrum.

Ea fit Commemoratio S. Didaci Confessoris:

Ant. Similábo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui dispositione mirabili infirmis mundi éligis, ut fortia queaque confundas: concéde propitiis humilitati nostræ: ut, piis beáti Didaci Confessoris tui præcibus, ad perennem in cælis gloriām sublimari mereámur. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Octavie S. Martini:

Ant. O beátm virum, cuius anima paradisum possidet! Unde exsultant Angeli, lætantur Archángeli, chorus Sanctorum proclamat, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in aeternum.

¶. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hóstiam laudis.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concéde propitiis; ut, intercessione beáti Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra ómnia adverba muniárum. Per Dóminum nostrum.

Vespera a Capitulo de sequenti (S. Josaphat Ep. et Mart.). Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræ, triumpfans, divitias cælo cóndidit ore, manu.

¶. Justum et Oratio Deus, qui inter, ut supra ad Laudes 16°.

Deinde Commemoratio S. Didaci Conf.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitua, intra in gáudium Dómini tui.

¶. Amávit eum et Oratio Omnipotens, ut supra 16°.

Postea Commemoratio Octavie S. Martini:

Ant. O beátm virum, qui totis visceribus diligebat Christum Regem, et non formidabat impérii principatum! o sanctissima anima, quam etsi gladius persecutoris non abstulit, palman tamen martyrii non amisit!

¶. Elégit et Oratio Deus, qui cónspicis, ut supra 16°.

Prop. Burgenl. P. Autum.

Die 15 Novemboris

S. Leopoldi Confessoris

Duplex majus

¶. Magna est glória ejus in salutari tuo. R. Gloriām et magnum decorem impónes super eum.

Ad Magnif. Ant. Gloriósus apparuiti inter príncipes Austræ, sancte Leopólde; ideo diadema suscepisti de manu Dómini: ora pro nobis ad Deum, qui te elegít.

Oratio

Deus, qui beatum Leopoldum a séculi curis ad cælestem gloriām transvexit: concéde, quésumus; ita nos per hanc temporalia pertransire, ut aeternae vite consortia mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis (S. Josaphat Ep. et Mart.):

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

¶. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

Excita, quésumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beatus Jósaphat Martyr et Póntífex tuus animam suam pro óibus pósuit: ut, eo intercedente, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, animam nostram pro frátribus pónere non veréamur. (Per Dóminum ... in unitate ejusdem.)

Deinde Commemoratio Octavae
S. Martini:

Ant. O beátum Pontificem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidabat impérii principátum! o sanctissima áнима, quam etsi gládios persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amisit!

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concéde propitiis: ut, intercessióne beáti Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra ómnia adversa muniámur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

Leópdolus, Austriae princeps, ab insigni in Deum pietate Pius cognominátus, in primo áetatis flore ea virtutis semina concépit, quæ annórum progressu in singulárem vitæ sanctitatem excrevérunt. Relucebant in adolescētia cum Dei timore summa vita intégritas, continéntia, et humilitas, in proiectiōni atiae justitia, misericórdia, sapiéntia, religiósus cultus praecepuis. Pátre defuncto, curis licet conjugálibus et principatus sollicitudine præpeditus, pietatis et misericordia munera diligenter obibat. In-

opes fovébat, oppréssos sublevábatur, lassos roborábat. Dénique inter tot aulae inquinaménta immaculátum se ab hoc século custodiébat.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus trávit illum: * E dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Ecclésiae Románæ pontifices tanta veneratiōne prosecútus est, ut ab Innocéntio secundo sancti Petri filius meruerit appellari. In clerum viróisque religiósos benefícius, duo monasteria celeberrima, claustrum Neoburgense et sanctæ Crucis in Valle Nemorosa construíxit, et amplissime dotávit. Mellicénsse quoque a se instauratum magnis súmptibus et cénsibus illustrávit. Demum cum annis quadraginta Austriae principátum laudabiliter gubernásset, anno supra millésimum centésimo trigésimo sexto, vita sanctissime funetus, sacris Ecclésiae sacramentis munitus, ab hoc mundo ad célestem gloriām translatus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glórie indui eum. * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Eius corpus ad claustrum Neoburgi conditum in númeris cœpit claré miráculis, quibus Deus tantam viri sanctitatem vóluit maniféstam. Namque ad ejus invocationem mórtui suscitáti, cæci illumináti, surdi auditum, muti loquélam, claudi gressum, captivi libertatēm, várīis morbis oppréssti sanitatem sunt consecuti. His clarissimis sanctimoniæ documentis rite compéritis, Innocéntius octávus Sanctórum catalógo eum adscripsit. Ejus sacra ossa, et tūmulo ab imperatore Maximiliáno elevata, in eádem ecclésia honorificéntis repósta, débita coluntur veneratiōne.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervénit ad célestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 12-26

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in régionem longinquam accípere sibi regnum, et reverti. Et réliqua.

Homilia sancti Bedæ Venerabilis Presbýteri

Lib. 5 Comment. in Luc.

Homo nóbilis ille est, cui cæcus supra clamabat: Fili David, miserere mei. Longinqua régio Ecclésia est ex géntibus, de qua eidem homini nobili, qui lóquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditatēm tuam, et possessiōnem tuam térmilos terra. Qua videlicet hereditas ac posséssio, bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terræ clamat ad Dóminum, vel quia longe est a peccatóribus salus. Et cum Deus ubique sit præsens, longe tamen ab eorum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

R. Euge, serve bone, quia in módo iuisti fidélis: * Eris potestatēm habens super decem civitates. **V.** Dómine, mna tua decem mnas acquisivit: et ait illi. Eris.

Lectio viii

Vocatis autem decem servis suis. Denárii númerus ad legem pértinget, propter Decálogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos, quia éligit discipulos per literam legis imbūtos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spirituáliter intelligénda révelat. Post passionem quippe, resurrectionemque suam apéruit illis sensum, ut intel-

ligerent scripturas. Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appenditur: et omnis scriptura sermo, quia vita cœlestis perfectionem suggedit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Gloriōsus apparuisti inter Principes Austriae, sancte Leopoldē, ideo diadema suscepisti de manu Dómini: Ora pro nobis ad Deum, qui te talem elegit. V. Constitutus Leopoldūm Dóminus principem et patrōnum Austriae. Ora. Glória Patri. Ora.

Lectio ix

Negotiāmini, dum vénio. Verba, inquit, legis, ac Prophetarū mýstica interpretatione discussa pôpulis offérte, atque ab eis fidei confessionem, morūmque probitatem recipite, juxta quod Psalmista suis auditóribus præcipit, dicens: Sümite psalmum, et date týpanum. Hoc est, laudem prædicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione adhibe. Týpanum quippe est pellis in ligno exténta, pellis vero in ligno exténta, caro est nostra, ad exémplum Dominicæ crucis afficta.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. R. Gloriā et magnum decorem impónes super eum.

Ad Bened. Ant. Virum insignem, pietatique laudabilēm sanctum Leopoldūm Dóminus respéxit, quem crebra post miracula divina justitia ad æthera vexit.

Oratio

Deus, qui beatum Leopoldum a sœculi curis ad cœlestem gloriā traduxisti: concéde, quæsumus; ita nos per hæc temporalia pertransire, ut æternae vite consortia mereamur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Octavæ S. Martini:

Ant. O beatum virum, cuius anima paradisum possidet! Unde exsultant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclamat, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in æternum. (Per Dóminum nostrum.)

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concéde propitiis: ut, intercessione beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra ómnia adversa muniamur. Per Dóminum.

In II Vesperis

V. Magna est, ut supra ad Laudes.

Ad Magnif. Ant. Austria lætáre, vere felix régio, quæ summis collocátum principibus laudas Leopoldūm Marciōnem piissimum.

Et fit Commemoratio S. Alberti Magni:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiae sanctæ lumen, beátæ Albérte, divinæ legis amatór, deprecare pro nobis Filiū Dei.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui beatum Albértum Pontificem tuum atque Doctórem in humana sapiéntia divinæ fidie subjicienda magnum effecisti: da nobis, quæsumus; ita ejus magistérii inhærēta vestigiis, ut luce perfécta fruámur in cælis. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Gertrudis Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparavit in æternum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Inténde, próspero procede, et regna.

Oratio

Deus, qui in corde beatæ Gertrudis Virginis iudicandam tibi mansiónem præparasti: ipsius méritis et intercessione; cordis nostri máculas cleménter absterge, et ejusdem tribue gaudére consortio. (Per Dóminum.)

Postea Commemoratio Octavæ S. Martini:

Ant. O beatum Pontificem, qui totis viscéribus diligebat

Christum Regem, et non formidabat impérii principátum! o sanctissima áнима, quam etsi gládii persecutóris non ábstulit, palmam tamē martyrii non amíssit!

V. Justum et Oratio Deus, qui cónspicis, ut supra ad Laudes 20°.

Die 16 Novembri

S. Alberti Magni

Ep., Conf. et Ecel. Doct.

Duplex

Officium ut in Breviario die 15 Novembri. Et fit Commemoratio S. Gertrudis Virginis ac legitur de ea ad Matutinum IX Lectio. Deinde Com. Oct. S. Martini.

Die 18 Novembri

Octava S. Martini

Ep. et Conf., regionis Burgéland Patroni

Duplex majos

V. Amávit eum, ut supra. Ad Magnif. Ant. O beatum virum, cuius anima paradisum possidet! Unde exsultant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclamat, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in æternum.

Oratio Deus, qui cónspicis, ut supra 20°.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

V. Justum deduxit, ut supra 20°.

Oratio

Da, quássumus, omnipotens Deus: ut beátí Gregoríi Confessóris tui atque Pontificis veneránda solémnitatis, et devotionem nobis áugeat et salutem. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Dedicatio-nis Bélicarum Ss. Petri et Pauli App.:

Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

V. Hæc est domus Dómini firmiter aedificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per singu-las annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repräsentas incólumes: exaudi preces populi tui, et præsta: ut, quisquis hoc templum beneficia petíturus ingréditur, cuncta se im-petrasse lætetur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Sermo sancti Gregorii Papæ

Part. 2 Pastoralis, cap. 1

Lectio iv

Tantum debet actionem pô-puli áctio transcéndere præsulis, quantum distare solet a gregi vita pastòris. Opórtet namque, ut metiri se sollicite studeat, quanta te-

nénde rectitudinis necessi-tate constringitur, sub cuius aestimatione populus grec vo-catur. Sic ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcipius, discretus in silén-tio, útilis in verbo, singulis compassióne próximus, præ-cunctis contemplatione sus-pensus, bene agéntibus per humilitatem sócius, contra delinquéntium vitia per zelum justitiæ eréctus, internorum curam in externorum occupa-tionem non minuens, exterio-rum providéntiam in internorum sollicitudine non re-linquentis.

R. Oculis ac manibus in cæ-lum semper inténtus. **V.** Invictum ab oratione spiritum non relaxabat. **V.** Dum sacramen-ta offerret beatus Martinus, globus igneus appáravit super caput ejus. Invictum.

Lectio v

Part. 2 Pastoralis, cap. 9 et 10

Considerandum quoque est, quia cum curam populi cléctus præsal súscipit, quasi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiōnes vivunt, qua præ-sumptiōne percussum mederi pròperat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exémplum belli vivéndi pétrahí, qui cunctis carnis passiōnibus móriens, jam spiritaliter vivit, qui pró-spera mundi postpónit, qui nulla adversa pertiméscit, qui sola intérna desiderat: cuius

intentioni bene cóngruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiri-tus: qui ad aliena cupienda non dúcitur, sed propria lar-gitur.

R. Beatus Martinus óbitum suum longe ante præscivit, dixitque fratribus. Dissolu-tiōnem sui corporis immínere, quia judicabat se jam resolvi. **V.** Viribus corporis cœpit re-pente destitu, convocatisque discipulis dixit. Dissolutiōnem.

Lectio vi Ibid. cap. 8

Unde ipsum quoque episcopatus officium boni óperis expreßiōne definitur, cum dicatur: Si quis episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia episcopátum non appetit, qui non per hunc boni óperis ministérium, sed honoris gloriām querit. Sa-crum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regimi-nis anhélans, in occulta medi-tatiōne cogitatiōnis, cetero-rum subiectiōne pascitur, laude própria letat, ad honórem cor elevat, rerum affluē-tuum abundántia exsultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris spécie, quo mundi déstrui lucra débuerant.

R. Dixérunt discipuli ad beatum Martinum: Gur nos, pater, déseris, aut cui nos

desolátos reliquis? **V.** Invá-dent enim gregem tuum lupi rapaces. **V.** Scimus quidem desiderare te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia: nostri pótius miserere, quos déseris. Invádenter. Glória Patri. Invádenter.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secún-dum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 33-36

In illo tempore: Dicit Jesus discipulis suis: Nemo lu-cernam accéndit, et in ab-scondito ponit, neque sub módio, sed supra candelá-brum: ut qui ingrediuntur lu-men videant. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chry-sóstomi

In Matth. Homil. 21, circa med. Lucerna corporis tui est ócu-lus tuus. Quod oculus cör-pori, hoc intellectus est, anima. Ut enim nequáquam op-tes auro ornári, veste sérica cónspici, si sit oculus tibi ca-rendum, sed horum procul-dubio sanitatem desiderabi-liorem rebus ómnibus judi-cares; que si tibi certe dé-pereat, nihil te jam tota vita deléctat: quanto magis pro oculis debes mentis efficere? Sicut enim postquam corpo-rálium oculórum lumen ex-stinctum est, ómnia jam mem-bra in miséria versántur ac ténebris, ita étiam mente cæ-cáta, innúmeris prorsus malis hóminum vita cumulátur.

R. O beátum virum, in cuius tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsultat chorus, * Omníumque cælestium Virtutum occurrít psalléntium exérctus! **V.** Ecclésia virtute roborátur, sacerdotes Dei revelatione gloriificántur, quem Michael asúmptis cum Angelis. Omníumque.

Lectio viii

Quemámodum igitur in corpore hoc máxime providemus, ut oculos habeámus incólumes; sic etiam in ánima intellectus conservémus salutem. Si vero cæcámus istum, quo álisi quoque débemus lumen inférre; unde jam ipsi potérimus aspicere? sicut enim, qui caput ipsum fontis obstrúxit, totum simul exciscávit et fluvium; sic etiam, qui oculum mentis ténebris obdúxit, omnes quoque vita istius actus una confusione cæcavit. Propter quod ait: Si lumen, quod in te est, ténebra sunt, ipsæ ténebrae quantæ erunt.

R. Martinus Abrahæ sinu lœtus excipitur: Martinus, hic pauper et módicus, * Cælum dives ingréditur, hymnis cælestibus honorátrur. **V.** Martinus episcopus migrávit a sǽculo: vivit in Christo gemma sacerdótum. Cælum. Glória Patri. Cælum.

Pro Dedicacione Basílicarum Ss. Petri et Pauli App.**Lectio ix**

Ex locis sacris, quæ ab initio apud Christiános venerationem habuerunt, insignis semper hábita est Conlässio sancti Petri in Vaticánis, Principis Apostolórum sepulcro consecrata. Iluc Constantinus Magnus perrexisse tráditur, et sumpto ligno ac bidénte terram eruisse, ac locum designásse basilicæ, quam suis sumptibus ipse edificávit. Eam sanetus Silvester Papa décimo quarto Kaléndas Decembrii dedicávit, et ex eo tempore præscripsit, ne deinceps altaria nisi ex lápide fierent. Quam, vetustate jampridem collabéntem, ac multorum Pontificum pietate magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octavus eádem die, anno millésimo sexcentésimo vigésimo sexto, solémniter dedicávit. Itémque basilicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiensi ab eódem Constantino imperátoré sumptuosissime extructam, et a sancto Silvestro Papa item consecrata, ac diro incéndio consúptam, indeféssa quátuor Pontificum cura splendidius quam ántea eréctam; Pius nonus, auspicatissimam natus occasiónen definitiōnis dôgmatis de immaculata bætæ Virginis Marie Concepcione, solémni antistitum co-

róna circúmdatus, consecrávit. Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O beátum virum, " cuius ánima paradisum possidet! Unde exsultant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclamat, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in æternum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concéde propitius: ut, intercessione beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra ómnia adversa muníamur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Dedicacionis:

Ant. Simile est regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Tuorum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: et, bætæ Elisabeth præcibus gloriósis; fac nos próspera mundi despícere, et cælesti semper consolatione gaudére. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio Dedicacionis:

Ant. O quam metuéndus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei et portæ cæli.

V. Domum tuam, Dómine,
decet sanctitudo. **R.** In longi-
tudinem diérum.

Oratio

Deus, qui nobis per singu-
los annos hujus sancti
templi tui consecratiōnis ré-
paras diem, et sacris semper
mystēriis repräsentas incō-
lumes: exaudi preces populi
tui, et præsta; ut, quisquis
hoc templum beneficia peti-
turus ingréditur, cuneta se
impetrāsse lætetur. Per Dó-
minum nostrum Iesum Chri-
stum, Filium tuum: Qui tecum
vivit et regnat.

Postea Commemoratio S. Pon-
tianni Ep. et Mart.

Ant. Iste Sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impiórum
non timuit; fundátus enim
erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coro-
nasti eum, Dómine. **R.** Et
constitūsti eum super ópera
mánum tuárum.

Oratio

Infirmitatēm nostram réspi-
ce, omnipotens Deus: et,
quia pondus própriae actionis
gravat, beáti Pontianni Mártiri-
ris tui atque Pontificis inter-
cessio gloriósa nos prótegat.
Per Dóminum nostrum.

INDEX ALPHABETICUS

	pag.
Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. 16 Nov.	21 ^a
Colomanni Mart., duplex majus. 13 Octobris	1 ^a
Dedicatio Ecclesiārum Anniversario, duplex I classis cum Octava communi. 12 Octobris	1 ^a
— — Octava, duplex majus. 19 Octobris	5 ^a
Emerici Hung. Ducas, Conf., duplex. 5 Novembbris	7 ^a
Leonardi Abbatis, duplex. 6 Novembbris	10 ^a
Leopoldi Conf., duplex majus. 15 Novembbris	17 ^a
Martini Ep. et Conf., duplex I classis cum Octava communi. 11 Novembbris	12 ^a
— — Octava, duplex majus. 18 Novembbris	21 ^a
Stanislai Kostka Conf., duplex. 13 Novembbris	12 ^a
Stephani Regis, Conf., duplex majus. 2 Septembbris	1 ^a
Wolfgangi Ep. et Conf., duplex. 31 Octobris	5 ^a